

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 644/2015
15.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. и члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног М.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 3162/10 од 16.08.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 330/13 од 17.10.2013. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног М.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 3162/10 од 16.08.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 330/13 од 17.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 3162/10 од 16.08.2012. године, окривљени Т.С. и М.С. оглашени су кривим да су као саизвршиоци починили продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези чл. 61. и 33. КЗ за које су осуђени на казне затвора у трајању од по једне године. Том пресудом окривљени су обавезани да солидарно на име трошкова кривичног поступка плате износ од 18.080,00 динара, а на име паушала износе од по 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док је оштећени Д.С. упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 330/13 од 17.10.2013. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног М.С. преиначена је пресуда Основног суда у Нишу К 3162/10 од 16.08.2012. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног М.С. због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези чл. 33. и 61. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од десет месеци, док су жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу, окривљеног Т.С. и

окривљеног М.С. у преосталом делу као неосноване одбијене и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени М.С., због повреде закона из члана 485. став 3. и став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 330/13 од 17.10.2013. године.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног М.С., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног М.С. је недозвољен.

Наиме, како је одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, то је Врховни касациони суд нашао да окривљени није овлашћен да сам поднесе захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке, већ да је овлашћен да то учини искључиво преко свог браниоца, због чега је захтев за заштиту законитости окривљеног М.С., као недозвољен одбацио.

Руковођен изнетим разлозима, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Драгиша Ђорђевић,с.р.